

”Verden er et farligt sted – ikke på grund af de, der gør det onde, men på grund af de, **der ser på uden at gøre noget.**”

Albert Einstein

Tankevækkende leder fra Jyllands-Posten den 20. oktober 2003.

Skandaler i kø

MINDST to, muligvis flere forhold omkring de nye mobilantennemaster kan allerede nu betegnes som skandaler.

Det ene er, at masterne måske kan vise sig at være sundhedsfarlige, og i så fald rummer etableringen af de 10.000 antenner perspektiver af skræmmende dimensioner.

Da røntgenstrålerne blev opfundet, var man kun opmærksom på deres indlysende fordele. Nu kunne man uden videre stille diagnoser på lidelser, der indtil da vanskeligt lod sig diagnosticere, og benbrud kunne repareres lettere, fordi man kunne se selve bruddet på en skærm.

Skotøjshandlere stillede røntgenapparater op i deres forretninger, så både børn og voksne kunne se deres fodknogler gennem skoene. Meget morsomt – og livsfarligt, fandt man senere ud af.

Om bølgerne fra de nye mobilantennemaster er farlige, ved man ikke. Men det afgørende er, at det ikke kan afvises, og hvis de senere viser sig at være farlige, kan de allerede på det tidspunkt have anrettet fatale skader.

Men måske viser de sig at være ufarlige, og så er det kun det æstetiske indtryk af land og by, der har taget skade. Det kan være slemt nok, men det dør man i det mindste ikke af.

Det andet forhold kan allerede nu betegnes som en rendyrket skandale: For to år siden bortauktionerede staten fire nye mobiltelefonlicenser og indkasserede ved den lejlighed 3,8 mia. kr.

Skandalen er, at ikke en eneste krone af disse milliarder er afsat til den helt nødvendige forskning i mobiltelefoniens eventuelle skadevirkninger.

Forskere meddeler, at der er svare vanskeligheder med at få penge til forskningen, og Kræftens Bekæmpelse oplyser, at en

fond på 15-20 mio. kr. ville kunne sikre uafhængig forskning i mobiltelefoniens virkninger mange år frem i tiden. Det er en halv procent af statens indtægt på de 3,8 mia. kr.

I stedet for at bevilge et sådant overskueligt beløb til uafhængig forskning udgiver staten en forskningsrapport, der bygger på allerede eksisterende resultater, som mildt sagt ikke peger i samme retning. Dertil kommer, at statens egen rapport bliver kritiseret for at være mere politisk end videnskabelig, idet man tilsyneladende bevidst har fravalgt resultater, der peger i retning af, at radiostrålerne kan være farlige.

Et flertal i Folketinget er nu – lidt sent – blevet opmærksom på problemet og forlanger en ny og uvildig forskningsrapport, der er garanteret fri for skæve præmisser og usaglige konklusioner.

Hvis det viser sig, at der i den kritiserede forskningsrapport er fusket med tallene for at tækkes mobiltelefonudbyderne, har vi skandale nummer tre.

Til yderligere understregning af absurditeten – og det er den fjerde skandale – hemmeligholdes antenneplanerne for befolkningen, så den forhindres i at tage sine forholdsregler ved valg af bolig.

Uden hensyn til lejere og husere monterer man frejdigt de måske farlige antenner klos op ad folks stuer og soveværelser.

Hvis antennerne om nogle år viser sig at have alvorlige skadevirkninger, vil det være svært at finde politikere, der vil påtage sig ansvaret.

Mange vil sige »hvad sagde jeg« og henvise til deres krav om yderligere undersøgelser, som først blev fremsat, da monteringen af masterne var i fuld gang.

Andre vil vaske deres hænder og bedyre, at de ikke vidste noget.